

Sygn. akt IV U 957/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania T. W. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia (...)r. (Nr (...))

w sprawie T. W. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu T. W. (1) przysuguje prawo do emerytury od dnia (...)roku.

Sygn. akt IV U 957/15

UZASADNIENIE

Decyzją z (...)r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił T. W. (1) prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999 r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył T. W. (1) wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że do stażu pracy w warunkach szczególnych ZUS niesłusznie nie zaliczył zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w G. w okresie od 12 maja 1976 r. do 3 sierpnia 1977 r., kiedy to pracował jako operator koparki (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji. ZUS dodał ponadto, iż ubezpieczony nie przedstawił świadectwa wykonywania pracy

w warunkach szczególnych, który obejmowałby okres od 12 maja 1976 r. do 3 sierpnia 1977 r. (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 2-3).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony T. W. (1) w dniu (...)2014 r. ukończył (...)rok życia. W dniu 11 maja 2015 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek k. 1-4 a. e.). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 26 lat, 4 miesiące i 7 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 26 lat i 27 dni, a okresy nieskładkowe 3 miesiące i 10 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony udowodnił staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 14 lat, 3 miesiące i 4 dni zamiast wymaganych 15 lat. Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych zaliczył ubezpieczonemu następujące okresy zatrudnienia na stanowisku operatora koparki w firmie (...) w K. od 21 kwietnia 1980 r. do 31 grudnia 1991 r., od 1 maja 1992 r. do 31 października 1992 r., od 1 maja 1993 r. do 30 listopada 1993 r., od 1 maja 1994 r. do 31 sierpnia 1994 r., od 6 maja 1996 r. do 31 października 1996 r., od 1 maja 1997 r. do 30 września 1997 r., od 1 maja 1998 r. do 31 października 1998 r. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 6 lipca 2015 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 6 lipca 2015 r. k. 46 a. e.).

W dniu 20 grudnia 1974 r. T. W. (1) nabył uprawnienia do obsługi ciężkich maszyn budowlanych i drogowych. Ubezpieczony w okresie od 12 maja 1976 r. do 3 sierpnia 1977 r. był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa w G., które zajmowało się budownictwem mieszkaniowym, na stanowisku operatora koparki. Pracę tę T. W. (1) świadczył na budowach prowadzonych przez pracodawcę, gdzie latem zajmował się ładowaniem piasku oraz wykonywaniem prac ziemnych, zaś zimą przeładowywał płyty ze składowiska na przyczepę jak również układał drogę dojazdową na teren budowy. T. W. (1) był operatorem koparki typu W., oraz operatorem koparki z wysięgnikiem, którą przenosił płyty na drogi dojazdowe i inne elementy potrzebne na budowach (ogólne świadectwo pracy k. 13 a. e., zeznania ubezpieczonego k. 14, zeznania świadków T. O. k. 13v oraz J. L. k. 13v, dokumenty znajdujące się w aktach osobowych, w tym odpis dokumentu poświadczającego uprawnienia w zakresie obsługi ciężkich maszyn budowlanych i drogowych wydany przez Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych- Komisję Kwalifikacyjno-Egzaminacyjną, umowa o pracę z dnia 12 maja 1976r.).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (oświadczenie zawarte we wniosku o emeryturę - k. 2 a. e.).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie T. W. (2) okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art. 184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym

co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Stosownie do treści art. 129 ust. 1 przywołanej wyżej ustawy, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek w dniu 15 listopada 2014 r., nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz spełnił przesłankę 25 lat stażu ubezpieczeniowego.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako operator koparki w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w G. w okresie od 12 maja 1976 r. do 3 sierpnia 1977 r. (tj. przez 1 rok, 2 miesiące i 23 dni). Pracę ubezpieczonego na wyżej wymienionym stanowisku potwierdzają dokumenty znajdujące się w aktach osobowych oraz jego zeznania jak również zeznania złożone przez świadków T. O. oraz J. L.. Przywołani świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w spornym okresie w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa w G. jako operatorzy ciężkiego sprzętu budowlanego i zeznali konsekwentnie, iż ubezpieczony w wymienionym przedsiębiorstwie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako operator koparki wykonując prace wymienione w stanie faktycznym. Sąd obdarzył wiarygodnością dowód z zeznań wymienionych świadków oraz dowód z przesłuchania ubezpieczonego w charakterze strony. Wymienione dowody, są spójne, logiczne i znajdują również oparcie w dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych ubezpieczonego, z której wynika, iż ubezpieczony zatrudniony był i pracował jako operator koparki.

Pracę operatora koparki należy zakwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych- tj. pracę maszynisty ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych, która została wskazana w wykazie A dziale V poz. 3 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8 poz. 43). Praca maszynisty koparek została ponadto wykazana w dziale V poz. 3 pkt 1 załącznika nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty.

Podkreślić również należy, że stanowisko organu rentowego, w którym odmowę zaliczenia spornego okresu uzasadniono brakiem świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych za wskazany okres jest błędne, gdyż z ugruntowanego orzecznictwa sądów wynika, iż decydujące znaczenie ma charakter faktycznie wykonywanej przez pracownika pracy, a nie to jakie otrzymywał angaże, ani to czy pracodawca wystawił mu czy też nie świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe tj. treść złożonych zeznań przez świadków i ubezpieczonego jak również dokumenty znajdujące się w aktach osobowych daje podstawy do uznania, iż T. W. (1) w okresie od 12 maja 1976 r. do 3 sierpnia 1977 r. świadczył stale i w pełnym wymiarze pracę w warunkach szczególnych na stanowisku operatora koparki, która to praca jest pracą w warunkach szczególnych.

Tym samym, sumując sporny okres od 12 maja 1976 r. do 3 sierpnia 1977 r. (1 rok, 2 miesiące i 23 dni) okresem pracy w warunkach szczególnych, który został uznany przez organ rentowy - 14 lat, 3 miesiące i 4 dni wskazać należy, iż ubezpieczony udowodnił na datę 1 stycznia 1999 r. staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat, 5 miesięcy i 27 dni.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego jest zasadne, gdyż spełnia on wszystkie przesłanki do przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że T. W. (1) przysługuje prawo do emerytury od (...)r. tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożył wniosek o przyznanie spornego prawa.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.